

تأسف از گم شدن فیلم‌های دفاع مقدس در آرشيو

مصطفی دالایی، پیشکسوت گروه مستند روایت فتح در مراسم بزرگداشتش در سینماحقیقت: بسیاری از افراد در روایت فتح، بچه‌هایشان بعد از شهادت آنها به دنیا آمدند. ماجراهایی که ما آن سال زندگی کردیم، بسیار عجیب است. متأسفانه در آرشيو صداوسیمای فیلم‌های افرادی مانند من یا شهید فلاح‌تپور آرشيو نشده است.

گروه‌های زیرزمینی دوبله به بیراهه می‌روند

ناصر ممدوح، مدیر دوبلاژ در مراسم بزرگداشتش در جشنواره سینماحقیقت: از کارم ناراضی نیستم، اما متأسفانه این حوزه دارد خراب می‌شود؛ مسئولان باید فکری کنند. گروه‌های زیرزمینی امروزه بدون هیچ امکاناتی کار می‌کنند؛ گروه‌هایی که جوان و تحصیل‌کرده هستند، اما متأسفانه به بیراهه می‌روند.

تاریخ شفاهی

حسرت‌های همکاری با پور عرب راز سکوت شکیبایی

رسول صدرعاملی در موزه سینما از شیوه کار با بازنگران گفت

موزه سینما در ادامه انتشار سلسله‌نشست‌های تاریخ شفاهی خود همزمان با زادروز رسول صدرعاملی، نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده سینما بخش‌هایی از گفت‌وگوی این هنرمند را منتشر کرده است که قسمت‌هایی از آن را می‌خوانید. رسول صدرعاملی درباره حضور ابوالفضل پورعرب در فیلم «قربانی» گفت: پورعرب در این فیلم بازی بسیار خوبی داشت. او دارای نوعی تنش درونی و استرس‌هایی بود که من بعدها با کسب تجربه‌های بیشتر از آن مطلع شدم. بازیگری کار بسیار دشواری است؛ مخصوصاً اگر بازیگر آگاهانه رفتاری را از خود بروز دهد و بداند وقتی تصویر او روی پرده سینما قرار می‌گیرد، چگونه دیده می‌شود. این موضوع درک ویژه‌ای طلب می‌کند و هر بازیگری از آن آگاه نیست. اینکه یک بازیگر تمام مدت به این مسئله فکر کند که چگونه وارد پلان شده و از آن خارج شود و از کدام منبع احساس خود را تغذیه کند، موضوعی است که هنگام فیلمبرداری به چشم می‌آید. پورعرب از این موارد آگاهی داشت و زمانی که در فیلم من حاضر شد، پیش از آن فقط در فیلم «عروس» بازی کرده بود و بلافاصله بعد از آن آمد سر فیلمبرداری «قربانی» و یکی از حسرت‌های من این است که آنطور که باید در آن فیلم من و پورعرب یکدیگر را درک نکردیم. ما با یکدیگر هیچ مشکل خاصی نداشتیم، اما می‌توانستیم به یکدیگر کمک کنیم تا اتفاق بهتری صورت بگیرد. کارگردان فیلم «شب» درباره این اثر نیز گفت: عزت‌الله انتظامی در این فیلم روی دیالوگ‌های خود بسیار حساس بود و اتفاق جالب برای من وجود نوعی رقابت میان خسرو شکیبایی و عزت‌الله انتظامی بود. اقتدار خسرو شکیبایی در لحظات مربوط به واکنش‌های او نسبت به بازی نقش مقابل بسیار برجسته بود. وی خاطر نشان کرد: خسرو شکیبایی به شکل عجیبی اهمیت سکوت و چگونه شنیدن را می‌دانست.

سریال

یک بار دیگر «فرار از زندان»

این سریال محبوب با ترکیب جدیدی از بازیگران ادامه می‌یابد

ساخت سریال «فرار از زندان» در شبکه هولو در دستور کار قرار گرفت. گفته شده این مجموعه با همکاری الگین جیمز ساخته می‌شود، اما انتظار نمی‌رود که شخصیت‌های اصلی سریال «فرار از زندان» یعنی مایکل اسکافیلد با بازی ونورت میلر و لینکلن باروز با بازی دومینیک پرسل در سریال جدید جایی داشته باشند، بلکه در همان فضای «فرار از زندان» اصلی، ماجراهای جدیدی با تمرکز بر گروه جدیدی از زندانیان شکل خواهد گرفت.

الگین جیمز در کنار داون اولمستد، پل شیورینگ خالق «فرار از زندان»، مارتی ادلشتاین و نیل موریتز، تهیه‌کنندگانی این قسمت آزمایشی را بر عهده دارد. جیمز علاوه بر «ماه‌ای» که اسپین آف «پسران آنارشی» بود، با همکاری استفن مرچنت مجموعه «قانون شکن‌ها» را با بازی کریستوفر واکن برای بی‌بی‌سی وان ساخت. سریال «فرار از زندان» در ۵ فصل از شبکه فاکس پخش شد و یک فیلم تلویزیونی به نام «فرار نهایی» و یک اسپین آف کم‌هزینه به نام «فرار از زندان: اثبات بی‌گناهی» هم پس از آن ساخته شد که به طور انحصاری برای تلفن‌های همراه مناسب بود.

با الهام از این مجموعه یک بازی ویدئویی، یک مجله و یک رمان هم شکل گرفت. داستان «فرار از زندان» اصلی درباره لینکلن باروز است که به دلیل جنایتی که مرتکب نشده به اعدام محکوم می‌شود و برادرش مایکل اسکافیلد نقشه‌ای برای کمک به وی برای فراری دادن او از زندان طراحی می‌کند.

این سریال با اقبال زیادی روبه‌رو شد و جایزه گلدن گلوب را برای بهترین سریال تلویزیونی درام در فصل افتتاحیه خود دریافت کرد. در این سریال رابین تونی، پیتر استورمار، اموری نولاسکو، مارشال المن، وید ویلیامز و پل آدلستاین نیز ایفای نقش کردند.

عکس: همشهری/اسنا عادل

ستاره‌های حقیقت

نگاهی به ۳ مستند پر تماشاگر هجدهمین جشنواره «سینماحقیقت»

گزارش

ناصر احدی روزنامه‌نگار

مستندها به ما فرصت می‌دهند که جهان را از نو ببینیم و بشناسیم و این صرفاً به دلیل

قابلیت دوربین فیلمبرداری است که آنچه را در مقابلش قرار می‌گیرد به‌نحوی بازنمایی می‌کند که واقعیت عینی وی بی‌کم‌وکاست فرض می‌شود؛ حتی با اینکه واقعا اینطور نیست و همیشه فقط قسمتی از واقعیت در برابر دوربین ثبت می‌شود. با اینکه این روزها، با پیشرفت‌های

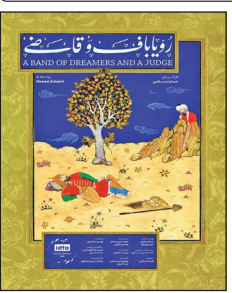
خارق‌العاده هوش مصنوعی، اعتماد به واقعی بودن تصاویر متحرک از همیشه سخت‌تر شده، مدیوم مستند همچنان اعتبار خود را در به تصویر کشیدن واقعیت حفظ کرده و حتی شاید از این بابت اطمینان از گذشته هم بیشتر شده باشد. در این گزارش، با اتکا

به «مستند «کابین»، «رؤیایاف و قاضی»، و «آسانسور» که در جشنواره دیدم و سؤالاتی که درباره آنها برایم پیش آمده، سعی می‌کنم تصویری از وضعیت کلی جشنواره - که ویتترین فیلم‌های مستند قابل نمایش در یک رویداد رسمی است - عرضه کنم.

مشاهده سوره بدون زمین

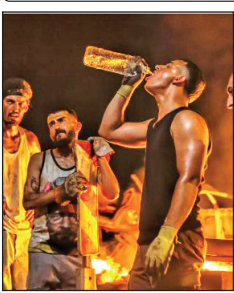
مستند «کابین» درباره رابطه پرفراز و نشیب مانلی و آریاست. مانلی دختری در اووان جوانی است که با مسادر و خواهرش زندگی می‌کند و بعد از آشنایی با آریا که اتاقی در خانه‌باغ پدرش دارد، به پیشنهاد آریا، می‌رود که بسا و زندگی کند. مستند به شیوه «مشاهده‌ای» اتفاقاتی را که در اتاق آریا - که نامش The Cabin است - می‌افتد به مخاطب عرضه می‌کند؛ روابط دختر و پسری جوان، تفریحاتشان، مه‌ورزی‌های‌شان، درگیری‌های‌شان و البته تعارض‌های‌شان با والدین‌شان و متهم کردن آنها. در مستند «مشاهده‌ای» همیشه این سؤال وجود دارد که آیا سوره‌ها در برابر دوربین - که قرار است صرفاً ناظر و مشاهده‌گر باشد - رفتاری برای خوشایند کارگردان یا مخاطبان فرضی انجام می‌دهند؟ آیا آنها به بازیگر بدل نمی‌شوند و سعی نمی‌کنند اعمال و گفتارشان را بر ذهنیتی که از خواست دیگران از خودشان دارند منطبق کنند؟ این به‌خودی‌خود اشکالی ندارد، به شرطی که ما مانلی و آریا را در بافت واقعی‌شان می‌دیدیم. از چه طبقه‌ای هستند؟ آریا با آن زندگی همی‌وار که در روابطش هیچ محدودیتی ندارد، چرا مدام پدر و مادرش را متهم می‌کند؟ رفتار کلیشه‌ای او با والدین متراکه کرده‌اش به حضور دوربینی که او را به مقام یک بازیگر برکشیده مر بوط نیست؟ مانلی که هر کاری دوست دارد می‌کند، چرا تمام مشکلاتش را در سرخوردگی‌اش از غیاب پدر و مادری که نمی‌تواند با او تعامل کند فرامی‌آورد؟ مستندساز چقدر در برجسته شدن اختلاف‌ها و تعارض‌های مانلی و آریا با والدین‌شان نقش داشته و با تأکید بر این تعارض‌ها خواسته یکی از تم‌های فیلمش را - که شکاف بین نسل‌هاست - پررنگ کند؟ این فقط مشکل «کابین» نیست. در «رؤیایاف و قاضی» ساخته حسام اسلامی و «آسانسور» ساخته جواد رزاقی‌زاده نیز که به شیوه «مشاهده‌ای» هستند، به وضوح رد پای کارگردان که سعی در پنهان کردنش دارد، در شکل دادن به روایت برای آنکه واقعی و دستکاری نشده جلوه کند مشهود است.

رد پای کارگردان

در «رؤیایاف و قاضی» کارگردان با گروهی چهارنفره که به دنبال پیدا کردن گنج‌اند همراه می‌شود، اما به این پرسش بنیادین جواب نمی‌دهد که این ۴ نفر چطور می‌پذیرند در جلوی دوربین دست به کاری بزنند که جرم محسوب می‌شود؟ اگر اسلامی از ابتدا قبول کرده که مسئولیت گروه را در صورت دستگیری جین کار به‌عهده بگیرد (که در فیلم همین اتفاق می‌افتد) پس چرا در طول مستند سعی می‌کند به مخاطب القا کند که با مستندی «مشاهده‌ای» مواجه است که هیچ دستکاری و تحمیلی از سوی کارگردان در آن وجود ندارد؟ در مورد مستند «آسانسور» هم که ناظر زندگی کارتن‌خواب و معتاد به‌بود یافته‌ای به نام محمد صابری هستیم که پایش به‌عنوان بازیگر به سریال «یاغی» باز می‌شود و آرزو دارد پسر و همسرش را با دیگر در کنار خودش ببیند، به مخاطب نشان داده نمی‌شود که محمد از ابتدا چطور به‌عنوان بازیگر وارد این پروژه می‌شود؟ این سؤال بسیار مهم است چون اگر صابری معتاد به‌بود یافته بود که حالا به‌کار دیگری جز سینما مشغول بود، مثلاً همان کارگر ساده یک شرکت آسانسور باقی می‌ماند، باز می‌توانست خودش را جمع‌وجور کند و زندگی‌اش را از نو بسازد؟ اگر کارگردان «آسانسور» با پیش نمی‌گذاشت و از همسر صابری نمی‌خواست که بعد از سال‌ها اجازه دیدن فرزندش را به محمد دهد، او اصلاً می‌توانست پسرش را ببیند؟ اگر نه، پس چرا هیچ اشاره‌ای به نقش کارگردان در برگشتن ورق زندگی محمد نمی‌شود و همه چیز به خواست و همت او تقلیل پیدا می‌کند؟

در آرزوی فیلم داستانی

چند نکته مهم درباره این ۳ مستند وجود دارد که خیلی خلاصه و فهرست‌وار به آنها اشاره می‌کنم. ۱. این مستندها به درام‌های داستانی و تخیلی شبیه‌اند که با ناباز یگر ساخته شده‌اند. هر سه مستند گویی در حال بازگویی داستانی با ناباز یگرند که این بیشتر ناشی از ساختار سه پرده‌ای و پیش‌بینی‌پذیرشان است. ۲. ساختار قابل پیش‌بینی به پایان‌بندی خوش منجر می‌شود که از بافت اثر جداسازی و بیشتر تحمیلی. در «کابین» مانلی مستقل می‌شود و رشد می‌کند و آریا هم بی‌به آسیب‌زندگی بی‌وفایی‌هایش می‌برد؛ در «رؤیایاف و قاضی» جویندگان به گنج می‌رسند و در «آسانسور» شخصیت اصلی بالاخره بعد سال‌ها مجدداً با همسرش که از او جدا شده بود از دوای می‌کند و فیلم با صحنه عروسی به پایان می‌رسد. ۳. زمینه‌های اجتماعی تقریباً در هر سه کار تا حد زیادی محو شده و صرفاً داستان آدم‌ها گفته می‌شود. زمانی مستند اجتماعی شمولیت بیشتری داشت و موضوع را از نظر نگاه و وسیع‌تری بررسی می‌کرد. اما در این مستندها داستان آدم‌ها منفرد گویی فقط داستان خودشان است، داستان یک زندگی خاص که چنان زمینه اجتماعی‌اش زده شده که دیگر نمی‌تواند بر زندگی افراد دیگر دلالت کند. در یک کلام، مستند اجتماعی به مستند مشکلات شخصی تقلیل یافته است.

داده، اما نمی‌خواهد تماشاگر این موضوع را در یابد؛ که در هر سه مستند کاملاً باز است، سعی شده از چشم مخاطب دور نگه داشته شود. مستندساز واقعیتی را که میل داشته به فیلمش کمک کند شکل

مشارکت و مداخله مستندساز در شکل‌گیری روایت مستند «روبارو» و «ضدقهرمان» به سانس فوق‌العاده رسید

۴مستند به سانس فوق‌العاده رسید

۴مستند «آسانسور»، «تورگی»، «روبارو» و «ضدقهرمان» به سانس فوق‌العاده هجدهمین جشنواره سینما حقیقت رسید. مستند بلند آسانسور به کارگردانی جواد رزاقی‌زاده جمعه ۲۳ آذر ساعت ۱۳، در سالن ۳ به‌نمایش درآمد و مستند «ضدقهرمان» به کارگردانی عارف افشار شنبه ۲۴ آذر، ساعت ۱۴، در سالن ۴، مستند کوتاه «روبارو» سه کارگردانی امیر پذیرفته و مستند نیمه بلند «تورگی» به کارگردانی توفیق حیدری شنبه ۲۴ آذر، ساعت ۲۰:۲۱، در سالن ۲ روی پرده می‌رود.

صحنه

«شانزده» روی صحنه می‌رود

«شانزده» براساس نوشته‌ای از جابر رضانی قرار است با کارگردانی امیر محمد کریمی و تهیه‌کنندگی سجاد افشاریان دی‌ماه ۱۴۰۳ روی صحنه برود. شانزده، نمایش مستند و تعاملی است که با حضور و مشارکت مخاطبان پیش می‌رود و روند اجرای هر شب آن با توجه به متفاوت بودن مخاطبان با شب‌های دیگر متفاوت خواهد بود. این اولین بار است که متنی از جابر رضانی توسط شخصی جز خودش کارگردانی می‌شود و روی صحنه می‌رود. این اثر نمایشی دی‌ماه ۱۴۰۳ با حمایت تماشاخانه دا، در این مجموعه روی صحنه خواهد رفت.

سریال

آغاز پخش نسخه ترکیه‌ای شهرزاد

اولین قسمت از بازسازی ترکی سریال «شهرزاد» در شبکه استار تی‌وی ترکیه پخش شد. این مجموعه تلویزیونی با عنوان «گره نکن استانبول» که چندی پیش جلوی دوربین رفت، با سرعت چشمگیری به آنتن تلویزیون رسیده که به‌طور معمول برای سریال‌های ایرانی رخ نمی‌دهد. مجموعه «گره نکن استانبول» در حالی روی آنتن رفت که با استناد به اخبار رسمی منتشر شده، کمتر از ۴ ماه قبل نخستین اخبار درباره آن به انتشار رسیده و براساس اخبار تکمیلی فقط حدود ۴۵ روز از آغاز تصویربرداری آن می‌گذشت. جالب آنکه نخستین قسمت این سریال به سیاق بسیاری از سریال‌های ترکی، حدود ۲ ساعت زمان دارد که حدوداً برابر هر قسمت از سریال‌های معمول ایرانی است و سرعت بالای سازندگان آن را بیشتر نشان می‌دهد.

سینمای جهان

بازگشت گاس ون سنت

گاس ون سنت پس از سال‌ها به فیلمسازی بازمی‌گردد. کارگردان شاخص سینمای مستقل قرار است فیلم «شود مرد مرده» را با بازی بیل اسکازرگارد کارگردانی کند. به گزارش صبا، جف اسنایدر گزارش داده است که این فیلم جنایی و تریلر براساس زندگی تونی کیریتسیس ساخته می‌شود و داستانی در سال ۱۹۷۷ را روایت می‌کند. کیریتسیس یک سازنده املاک است که تاب تحمل ناعدالتی را از دست می‌دهد و «شود مرد مرده» به‌خود وصل می‌کند تا یک بانکدار را اگر و گان بگیرد و خواستار دریافت ۵ میلیون دلار و یک عذرخواهی رسمی بابت خسارات مالی و روانی بانک می‌شود. این پروژه ابتدا قرار بود با نیکلاس کیچ و به کارگردانی ورنر هرتسوک ساخته شود، اما ون سنت جانشین فیلمساز آلمانی شده است. فیلمنامه «شود مرد مرده» را آنتستین کولودنی به نگارش درمی‌آورد. شود مرد مرده نخستین پروژه سینمایی ون سنت پس از ۱۰ سال خواهد بود. او در دهه ۱۹۹۰ و اوایل دهه ۲۰۰۰ یکی از تحسین‌شده‌ترین فیلمسازان سینما بود و جایزه «خل طلایی» جشنواره کن را برای فیلم «فیل» در سال ۲۰۰۳ دریافت کرد.

مناقشه عمومی شماره ۱۴۰۳/۰۷۵

موضوع مناقشه	مهلت دریافت اسناد و تحویل پاکت‌های پیشنهادی	سپرده شرکت در مناقشه
تأمین و تحویل ایسه پرسنتی مطابق با مشخصات مندرج در اسناد مناقشه	تا ساعت ۱۶:۰۰ روز یکشنبه، مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲۴	ضمائمات بانکی و یا واریز وجه به میزان ۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال

از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط دعوت به عمل می‌آید جهت اخذ اسناد مناقشه در ساعات اداری (۸ الی ۱۶)، به نشانی: تهران، بلوار میرامداد، میدان مادر، خیابان شانظری، خیابان مددکاران، تقاطع خواجوی، پلاک ۶، طبقه همکف، واحد دبیرخانه مراجعه نمایند. (شماره تماس: ۲۷۳۷۰)

جهت اخذ اسناد مناقشه ارائه مدرک ذیل الزامی است:

- معرفی‌نامه معتبر از جانب شرکت مناقسه‌گر
- محل تحویل پاکت پیشنهادی، آدرس فوق، دبیرخانه شرکت خدمات انفورماتیک می‌باشد.

شرکت خدمات انفورماتیک در ره با قبول پیشنهادات ارائه شده مختار بوده و هزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقشه خواهد بود.